

Základní škola sv. Voršily v Olomouci

Aksamitova 707/6, 779 00 Olomouc, IČO 495 88 095,
tel./fax: 585 222 689, e-mail: info@zcsol.cz, www.zcsol.cz

Školní řád

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků (KLASIFIKAČNÍ ŘÁD)

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), a vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, v platném znění vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici. Směrnice je součástí školního řádu školy podle § 30 odst. 2 školského zákona.

Obsah

- 1 Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou
 - 1.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání
 - 1.2 Zásady pro hodnocení chování
- 2 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků
- 3 Hodnocení prospěchu a chování žáků na vysvědčení
 - 3.1 Hodnocení chování žáků na vysvědčení
 - 3.2 Hodnocení prospěchu žáků na vysvědčení
- 4 Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení prospěchu
 - 4.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření
 - 4.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření
 - 4.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření
- 5 Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace
- 6 Způsob získávání podkladů pro hodnocení
- 7 Opravné a komisionální zkoušky
 - 7.1 Opravná zkouška
 - 7.2 Komisionální zkouška
- 8 Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
 - 8.1 Hodnocení žáků se zdravotním postižením a sociálním znevýhodněním
 - 8.2 Hodnocení nadaných žáků
- 9 Individuální vzdělávání
- 10 Závěrečná ustanovení

1 Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

1. Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
2. Za první pololetí vydává škola žákovi výpis z vysvědčení, za druhé pololetí vysvědčení.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
4. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje hodnocení průběžné (při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka) a celkové. Hodnocení celkového prospěchu se provádí na konci každého pololetí.
5. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace. Převedení hodnocení zajistí třídní učitel ve spolupráci s vyučujícími jednotlivých předmětů.
6. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
7. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
8. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
9. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník. Není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.
10. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Komisi jmenuje ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
11. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
12. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce

opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

13. Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů
 - a) průběžně prostřednictvím žákovských deníčků (1. stupeň), elektronické žákovské knížky, alternativně také žákovské knížky (2. stupeň),
 - b) na konci každého čtvrtletí na konzultačních hodinách či třídních schůzkách,
 - c) na požádání zákonných zástupců žáka po dohodě s vyučujícím.
15. O mimořádném zhoršení prospěchu informuje třídní učitel zákonné zástupce žáka prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednávají v pedagogické radě.
16. Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

1.2 Zásady pro hodnocení chování ve škole a při akcích organizovaných školou

1. Kritériem pro hodnocení chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování školního řádu školy během klasifikačního období.
2. Celkové hodnocení chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o něm ředitel po projednání v pedagogické radě.
3. Při hodnocení chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.
4. Výchovnými opatřeními jsou:
 - a) **pochvaly**
 - aa) **pochvala ředitele školy**

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.
 - ab) **pochvala třídního učitele**

Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
 - b) **jiná ocenění**
 - ba) **cena roku**

Cena roku je spojena s věcným darem a s právem zápisu do školní kroniky. Mohou ji udělit ředitel školy a rada školy po projednání v pedagogické radě za vysoce záslužný čin nebo za vynikající úspěchy ve školní práci spojené se vzornou reprezentací školy.
 - bb) **výroční cena**

Výroční cena je spojena s věcným darem a právem zápisu do školní kroniky. Je udělována výlučně žákům, kteří v daném roce ukončují základní vzdělání. Mohou ji udělit ředitel školy a rada školy po projednání v pedagogické radě za opakované

vysoce záslužné činy či za dlouhodobé vynikající úspěchy ve školní práci spojené s dlouhodobou nebo opakovanou vzornou reprezentací školy.

Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

c) výchovná opatření

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze žákovi udělit:

ca) napomenutí třídního učitele

Uděluje třídní učitel za drobné kázeňské prohřešky proti školnímu řádu.

cb) důtka třídního učitele

Uděluje třídní učitel za opakované neplnění povinností, porušení školního řádu. Neprodleně oznámí její udělení řediteli školy.

cc) důtka ředitele školy

Uděluje ředitel školy za závažné porušení nebo opakované porušování školního řádu po uložení důtky třídního učitele na návrh třídního nebo jiného učitele po projednání v pedagogické radě.

Žák musí mít možnost vyjádřit se k výchovnému opatření k posílení kázně před jeho udělením.

5. Při opakovaném nebo velmi závažném porušení povinností bude žákovo chování hodnoceno sníženou známkou z chování.
6. Kázeňským opatřením je i podmíněné vyloučení žáka a vyloučení žáka ze školy u žáka, který splnil povinnou školní docházku a dokončuje základní vzdělání, a další kázeňská opatření, která nemají pro žáka právní důsledky.
7. O podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka rozhodne ředitel školy do dvou měsíců ode dne, kdy se o provinění žáka dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák provinění dopustil, s výjimkou případu, kdy provinění je klasifikováno jako trestný čin podle zvláštního právního předpisu. O svém rozhodnutí informuje ředitel pedagogickou radu. Žák přestává být žákem školy dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o vyloučení, nestanoví-li toto rozhodnutí den pozdější.
8. Za zvláště závažné porušení zásad chování žáka je považováno:
 - užívání návykových látek (alkohol, omamné, psychotropní a ostatní látky nepříznivě ovlivňující psychiku nebo jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování) a manipulace s nimi (přinášení, nabízení, zprostředkování, prodej, opatření a přechovávání),
 - svévolné opuštění budovy školy v době vyučování, včetně přestávek,
 - úmyslné způsobení škody na cizím majetku krádeží, ničením, poškozováním či podvodem,
 - úmyslné narušení vzájemného soužití tím, že žák jiného uráží nebo ponižuje,
 - úmyslné narušení vzájemného soužití tím, že žák jinému vyhrožuje násilím nebo ubližuje jinému na zdraví,
 - úmyslně nepravdivé obvinění jiného, omezování osobní svobody jiného, hrubé chování vůči ostatním lidem a jakékoliv projevy rasismu a xenofobie,
 - pořizování video, audio a fotografických záznamů ve škole a na školních akcích; výjimku může udělit ředitel školy nebo vyučující,
 - zvláště hrubé a opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy dle ustanovení školského zákona.
9. Při prvním zjištění porušení ustanovení odstavce 8 je žákovi navržena důtka ředitele školy.

10. Při opakovaném porušení ustanovení odstavce 8 je žákovi udělen snížený stupeň z chování.
11. Dopustí-li se žák jednání podle posledního bodu odstavce 8, oznámí ředitel školy tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí, jde-li o nezletilého, a státnímu zastupitelství do následujícího pracovního dne poté, co se o takovémto jednání dozvěděl.
12. Třídní učitel neprodleně oznámí uložení výchovných opatření a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
13. Udělení pochvaly ředitele školy a uložení napomenutí nebo důtky neprodleně zaznamená třídní učitel do dokumentace školy.

2 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků; posiluje se jím sebeúcta a sebevědomí žáků. Sebehodnocení žáků nenahrazuje hodnocení žáka pedagogem, ale pouze doplňuje a rozšiřuje evaluační procesy a aktivizuje žáka.
2. Je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími způsobem přiměřeným věku žáků.
3. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - co se mu daří,
 - co mu ještě nejde,
 - jak bude pokračovat dál.
4. Učitelé vedou žáky k tomu,
 - aby komentoval svoje výkony a výsledky,
 - že známky nejsou jediným zdrojem motivace,
 - že chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc a důležitý motivační prvek v procesu učení.
5. Učitelé vedou žáky k věkově přiměřenému sebehodnocení v následujících oblastech:
 - zodpovědnost,
 - motivace k učení,
 - vztahy v třídním kolektivu.

3 Hodnocení chování a prospěchu žáků na vysvědčení

3.1 Stupně hodnocení chování na vysvědčení

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
 - 1 – velmi dobré
 - 2 – uspokojivé
 - 3 – neuspokojivé

2. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo takových provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

3.2 Hodnocení prospěchu žáků na vysvědčení

1. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem (i chování žáka) ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným ve školním vzdělávacím programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
2. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
 - 1 – výborný
 - 2 – chvalitebný
 - 3 – dobrý
 - 4 – dostatečný
 - 5 – nedostatečnýNa prvním stupni se použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení.
3. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

4. Celkové hodnocení prospěchu žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

prospěl(a) s vyznamenáním

prospěl(a)

neprospěl(a)

nehodnocen(a)

5. Žák je hodnocen stupněm:

prospěl(a) s vyznamenáním – není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré

prospěl(a) – není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

neprospěl(a) – je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na konci 2. pololetí na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

nehodnocen(a) – není-li žáka možné hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

6. Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.

4 Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení prospěchu

1. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, přiměřeně věku, v souladu se specifikou předmětu.
2. Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:
 - předměty s převahou teoretického zaměření,
 - předměty s převahou praktických činností,
 - předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.

4.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

1. Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.
2. Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
 - schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,

- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

3. Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

4.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

1. Převahu praktického zaměření má na naší škole předmět pracovní činnosti
2. Při klasifikaci v předmětech s převahou praktického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:
 - vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
 - osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
 - využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
 - aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
 - kvalita výsledků činností,
 - organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
 - dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
 - hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
 - obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.
3. Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, náradí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, náradí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

4.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

1. Převahu výchovného zaměření mají výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova. Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.
2. Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
 - stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
 - osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
 - poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
 - kvalita projevu,
 - vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
 - estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
 - v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

3. Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

5 Zásady pro stanovení hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

1. Výsledky vzdělávání žáka na konci 1. pololetí lze hodnotit slovně souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.
2. Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení:

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami	
1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 – nedostatečný	neovládá

Úroveň myšlení	
1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení
5 – nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Úroveň vyjadřování	
1 – výborný	výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	celkem výstižné
3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	i na návodné otázky odpovídá nesprávně
Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští	
1 – výborný	spolehlivě a uvědoměle užívá vědomostí a dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších nepříliš častých chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby, kterých se dopouští
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 – nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele
Aktivita a zájem o učení	
1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stále pomoc a pobídky
5 – nedostatečný	veškerá pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

6 Zásady hodnocení a způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka.
2. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi. Ohodnocením výkonu žáka posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně. Přihlíží se i k aktivitě, snaživosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům.
3. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
 - neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden, pokud k tomu nejsou závažné důvody (např. častá absence žáka ve výuce),
 - žáci nemusí dopisovat do sešitů látku probíranou za dobu jejich nepřítomnosti, pokud se tak dohodnou s vyučujícím (např. sešit není jediným zdrojem informací),

- účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí, učitel hodnotí jen probrané učivo,
 - zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy jako jediná nebo zásadní metoda výuky není přípustné,
 - před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení a procvičení učiva.
4. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
 5. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
 6. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
 7. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
 - soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové, didaktickými testy), z toho musí být žák vždy nejméně jednou za klasifikační období vyzkoušen ústně,
 - kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami předepsanými učebními osnovami,
 - analýzou různých činností žáka, úrovně jednotlivých kompetencí,
 - konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP),
 - rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.
 8. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se z dané látky nepřezkoušuje.
 9. Hodnocení získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období.
 10. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.
 11. Žák 2. až 9. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu, alespoň tři známky za každé pololetí.
 12. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení, zdůvodňuje jej a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů. Učitel sděluje každé hodnocení, které bere v úvahu při celkové klasifikaci zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisu do elektronické žákovské knížky (2. stupeň) a deníčku (1. stupeň). Alternativou nadále zůstávají žákovské knížky. Za udržování žákovské knížky (deníčku) a zápis chybějících známek je odpovědný žák. Při hodnocení vyučující využívá i sebehodnocení žáka.
 13. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celé klasifikační období školního roku tak, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

14. O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Informuje o tom ostatní vyučující. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru. Při stanovení úrovně takovéto práce vyučující zároveň přihlíží ke kvalitě, kvantitě a hloubce učiva, délce a intenzitě domácí přípravy.
15. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každém hodnocení (klasifikaci) žáka s vyznačením zkoušeného učiva průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné apod.). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled vedení školy.
16. Pokud je hodnocení (klasifikace) žáka stanoveno i na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat, tj. do konce školního roku (31. 8.), v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům (zásadně se nepůjčují žákům domů).
17. Při určování stupně prospěchu na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky žáka za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě aritmetického průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
18. Úprava sešitů, samostatné aktivity, domácí úkoly a jiná příprava na výuku mohou konečnou známku ovlivnit až 10 %.
19. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě.
20. Hodnocení chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o něm ředitel po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování školního řádu během klasifikačního období.
21. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 48 hodin před jednáním pedagogické rady, zapíše učitelé příslušných předmětů výsledky celkové klasifikace do třídního výkazu a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod. Za úplnost a správnost vyplnění hodnocení odpovídají učitelé, kteří danému předmětu vyučují. Do programu Bakaláři tyto údaje přepisuje třídní učitel.
22. Do katalogového listu je zapisováno třídními učiteli celkové hodnocení prospěchu a chování, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole. Za zápis do programu Bakaláři opět zodpovídá třídní učitel.

7 Opravné a komisionální zkoušky

7.1 Opravná zkouška

1. Opravné zkoušky konají:

- žáci, kteří mají nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy,

- žáci devátého ročníku, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů.
2. Žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.
 3. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna. Termín opravných zkoušek stanoví ředitel školy na červnové pedagogické radě. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
 4. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl.
 5. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
 6. Žákovi, který konal opravnou zkoušku, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.
 7. Třídní učitel zapíše do třídního výkazu žákovi, který konal opravnou zkoušku:
 - *Vykonání opravné zkoušky (třídní výkaz – poznámka):*
Žák vykonal dne opravnou zkoušku z předmětu s prospěchem
 - *Nedostavení se k opravné zkoušce (třídní výkaz – poznámka):*
Žák se bez řádné omluvy nedostavil k vykonání opravné zkoušky, čímž jeho prospěch v předmětu zůstává nedostatečný.

7.2 Komisionální zkouška

1. Komisionální zkouška se koná v těchto případech:
 - má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí,
 - při konání opravné zkoušky,
2. Žák, který plní školní docházku v zahraniční škole, může na základě žádosti zákonného zástupce konat zkoušku ve své kmenové škole. Komisionální zkouška se řídí ustanoveními vyhlášky 48/2005 Sb. v platném znění.
3. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
4. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené vzdělávacím programem.
5. Výsledek zkoušky stanoví komise hlasováním. Výsledek zkoušky se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu.
6. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

7. O zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Za řádné vyplnění protokolu odpovídá předseda komise, protokol podepíše všichni členové komise.
8. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení. Nedostaví-li se žák bez závažného důvodu ke zkoušce, má se za to, že jeho zákonný zástupce souhlasí s dosavadním hodnocením.
9. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
10. Vykonáním přezkoušení na žádost zákonného zástupce není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.
11. Třídní učitel zapíše do třídního výkazu poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení s datem poslední zkoušky.

8 Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

8.1 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je žák se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských prepisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním je to zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.
2. Speciální vzdělávání probíhá podle prováděcí vyhlášky a na základě možností školy. Nepominutelným předpokladem speciálního vzdělávání je součinnost rodiny a školy; zákonný zástupce žáka je povinen vytvořit pro takové vzdělávání podmínky.
3. Učitelé jsou povinni seznamovat se s doporučeními uvedenými ve výsledcích vyšetření žáků ve specializovaných pedagogických centrech, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. O nových výsledcích vyšetření informuje ostatní učitele výchovný poradce.
3. Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků postižení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka, a na obou stupních základní školy.
4. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
5. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píše tento žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7. Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zdůrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.
8. Při klasifikaci žáků se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení. Způsob hodnocení projedná třídní učitel a výchovný poradce s ostatními vyučujícími.
9. Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.
10. Žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem se klasifikuje v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení i k jeho celkovému zdravotnímu stavu.

8.2 Mimořádně nadaní žáci

1. Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.
2. Zjišťování mimořádného nadání žáka provádí školské poradenské zařízení.

9 Individuální vzdělávání

1. Individuální vzdělávání je jiným způsobem plnění povinné školní docházky dle § 40 a § 41 zákona 561/2004 Sb. Ředitel školy povoluje individuální vzdělávání podle § 41 odst. 3 a ruší na základě § 41 odst. 7, 8. Individuální vzdělávání lze povolit pouze žákovi prvního stupně základní školy.
2. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného obsahu vzdělávání, stanoveného školním vzdělávacím programem pro daný ročník. Zkoušky se účastní minimálně dva vyučující daného nebo příbuzného oboru vzdělávání.
3. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
4. V případě, že zákonný zástupce žáka opakovaně omlouvá z termínu zkoušky, může ředitel školy požádat o potvrzení důvodu nepřítomnosti od registrujícího lékaře pro děti a dorost, popřípadě si vyžádat jiné úřední potvrzení. Opakované omlouvání z termínu zkoušky může být důvodem ke zrušení individuálního vzdělávání.

10 Absolventská práce

1. Vypracování a odevzdání absolventské práce na zadané téma a její prezentace je nedílnou součástí hodnocení žáků 9. ročníku. Absolventská práce je jednou z forem ověření dovedností, schopností a znalostí žáků končících základní vzdělání.
2. Sledované kompetence: ověření znalostí, dovedností a schopností žáků závěrečného ročníku; integrování poznatků z různých vědních oborů (předmětů); analýza zadané problematiky; nalézání souvislostí mezi jevy a poznatky jednotlivých vědních oborů (předmětů); formulace vlastní úvahy; dlouhodobá samostatná (skupinová) práce; vyhledávání a zpracování informací; hodnocení pramenů, zdrojů informací; schopnost kritického odstupu od

- informací; využití textového editoru; jednotné textové, grafické a výtvarné zpracování tématu; přesné odborné vyjadřování; vyjadřování v cizím jazyce; schopnost rozvrhnout si čas, postupovat systematicky; schopnost dovést samostatnou práci do cíle; kultivovaný projev při prezentaci a obhajobě práce; projevení vlastní kreativity, nápaditosti.
3. Práci hodnotí a klasifikuje dvojice učitelů (konzultant, oponent) na základě spolupráce při vytváření absolventské práce, předloženého textu a ústní prezentace (tzv. obhajoby). Obhajoba absolventské práce může tvořit až 50 % výsledné hodnoty známky. Při klasifikaci hodnotitelé přihlížejí k poznatkům komise sestavené k prezentaci absolventských prací.
 4. Výsledná známka svou hodnotou odpovídá známce ze čtvrtletní kontrolní práce. Zámka je udělena v tom předmětu, k němuž se absolventská práce tematicky vztahuje.

10.1 Hodnocení absolventské práce

1. Výsledná klasifikace absolventské práce je dána aritmetickým průměrem známek získaných v šesti kategoriích hodnocení práce (viz bod 4). V každé z pěti kategorií musí žák získat aspoň dostatečné hodnocení. V případě, že žák v jedné kategorii nezíská minimální hodnocení, je jeho absolventská práce hodnocena nedostatečně. Týmž stupněm je hodnocena práce neodevzdaná.
2. Stupně hodnocení absolventské práce
 - a) výborný,
 - b) chvalitebný,
 - c) dobrý,
 - d) dostatečný,
 - e) nedostatečný.
3. Kritéria hodnocení práce
 - dodržení formálních náležitostí práce
 - jazyková úroveň práce
 - stylistická úroveň práce
 - dodržení tématu práce
 - naplnění tématu, úroveň práce
 - věcná správnost
 - formulace a obsah vlastní úvahy
 - využití rozličných informačních zdrojů
 - grafická a výtvarná úprava práce
 - nápaditý a originální přístup k řešení problematiky
 - způsob prezentace práce
4. Kategorie hodnocení absolventské práce
 - a) věcný obsah práce, naplnění tématu – hodnotí se dodržení stanoveného tématu, věcná správnost, adekvátní přístup ke zvolenému tématu (úroveň práce), relevance hypotéz a jejich ověření, efektivnost zpracování, vhodnost východisek, cílů a závěru práce, využití rozličných informačních zdrojů;
 - b) jazyková a stylistická úroveň – hodnotí se myšlenková a logická ucelenost textu, vazba textu (hypotéza – ověření – závěr), přiměřený (spisovný a odborný) jazyk práce, stylizace myšlenek;

- c) grafická a výtvarná úprava – hodnotí se celkový vzhled práce, přiměřené užití typografických pravidel a stanovených formálních pravidel práce (např. zadaná formace práce, citace zdrojů);
- d) formulace vlastní úvahy – hodnotí se stylizace vlastních myšlenek, myšlenkový obsah vlastní úvahy, hloubka přístupu k tématu, zaujetí tématem, nápaditý a originální přístup k řešení problematiky;
- e) spolupráce s vedoucím práce (konzultace) – hodnotí se zejména aktivní přístup žáka k absolventské práci, pravidelnost a smysluplnost konzultací (příprava na konzultace), pokrok ve zpracování absolventské práce v průběhu jejího zpracovávání, spolupráce s vedoucím učitelem;
- f) prezentace (obhajoba) práce – hodnotí se příprava obhajoby, kvalita, plynulost ústního projevu, efektivní využití času k obhajobě, přesnost odpovědí na otázky zkušební komise.

Hodnocení absolventské práce	výborně	velmi dobře	dobře	dostatečně	nedostatečně
obsah práce, naplnění tématu					
jazyková a stylistická úroveň					
grafická a výtvarná úprava					
formulace vlastní úvahy					
spolupráce s vedoucím práce					
obhajoba práce					
výsledná známka					

11 Závěrečná ustanovení

1. Zrušuje se předchozí znění tohoto řádu ze dne 30. 8. 2006. Uložení směrnice v archivu se řídí spisovým a skartačním řádem školy.
2. Směrnice nabývá účinnosti dnem 1. 4. 2009.
3. Žáci školy byli s Pravidly pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků seznámeni třídními učiteli ve dnech 1.–3. 4. 2009 a dále na začátku každého dalšího školního roku. Seznámení je zaznamenáno v třídních knihách.
4. Zákonní zástupci žáků jsou informováni o vydání Pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků informací v žákovských knížkách. Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou pro ně zpřístupněna na webových stránkách školy.
5. Zákonní zástupci žáků obdrží informaci o vydání a obsahu Pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků též prostřednictvím informačního letáku, jehož přečtení stvrzují svým podpisem.

Mgr. Zdeněk Navrátil
ředitel školy

Pedagogická rada projednala směrnici dne:	18. 3. 2009
Školská rada schválila směrnici dne:	19. 3. 2009
Směrnice nabývá platnosti ode dne:	20. 3. 2009
Směrnice nabývá účinnosti ode dne:	1. 4. 2009
Změny ve směrnici byly projednány PR dne:	5. 10. 2012; 15. 9. 2014; 18. 3. 2016; 7. 10. 2016; 3. 11. 2017
Novelizovaná směrnice byla schválena ŠR dne:	11. 10. 2012; 18. 9. 2014; 30. 3. 2016; 12. 10. 2016; 14. 11. 2017